

Λάρισα 10-12-2020

**ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 725**

ΘΕΜΑ: Άσκηση ή μη έφεσης κατά της υπ'αριθμ. 347/2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας

Στη Λάρισα σήμερα 10-12-2020 ημέρα της εβδομάδας Πέμπτη και ώρα 12.30 μ.μ., η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, συνήλθε σε δια τηλεδιάσκεψης συνεδρίαση ύστερα από τη με αρ. πρωτ. 49238/04-12-2020 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου αυτής Αθανασίου Αδαμόπουλου, που ορίστηκε με τη με αριθμ. 3029/09-09-2020 απόφαση του Δημάρχου Λάρισας, παρευρεθέντων από τα μέλη οι κ. 1) Αθανάσιος Αδαμόπουλος ως Πρόεδρος, 2) Μαμάκος Αθανάσιος, 3) Σούλτης Γεώργιος, 4) Βούλγαρης Σωτήριος, 5) Αναστασίου Μιχαήλ, 6) Γιαννακόπουλος Κοσμάς, 7) Καλτσάς Νικόλαος, 8) Τζατζάκης Φώτιος και 9) Τσιλιμίγκας Χρήστος.

Κατά τη συζήτηση του θέματος απουσίαζε ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Σούλτης Γεώργιος.

Η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, αφού συζήτησε εκτός ημερήσιας διάταξης (πριν τη συζήτηση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης), μετά από ομόφωνη απόφαση ένταξης λόγω του κατεπείγοντος λήψης απόφασης, σχετικά με το θέμα: Άσκηση ή μη έφεσης κατά της υπ'αριθμ. 347/2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας και αφού έλαβε υπόψη:

1. Το άρθρο 72 του Ν.3852/2010 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
2. Τη με αριθμό 347/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας.
3. Το με αριθμ. πρωτ. 45489/09-11-2020 γνωμοδοτικό σημείωμα του Αυτοτελούς Τμήματος Νομικής Υποστήριξης, το οποίο έχει ως εξής:

Με τη με αριθμό καταθέσεως 845/2019 αγωγή της απευθυνόμενης στο Μονομελές Πρωτοδικείο Λάρισας, η Δικηγόρος του Δήμου Λαρισαίων με σχέση έμμισθης εντολής στράφηκε εναντίον του Δήμου Λαρισαίων και ζητούσε να της επιδικαστεί το ποσό των 19.498,07 ευρώ ως έξοδα κίνησης, το ποσό των 2.247,14 ευρώ ως παρανόμως παρακρατηθείσα ειδική εισφοράς αλληλεγγύης και το ποσό των 1.123,57 ευρώ ως παρανόμως παρακρατηθείσα ειδική εισφοράς υπέρ ΟΑΕΔ.

Σημειώνεται ότι τα τρία (3) παραπάνω αιτήματα αφορούσαν την περίοδο από 09.04.2015 έως 31.12.2019 και θα μπορούσαν να είχαν ασκηθεί με αυτοτελές δικόγραφο, πλην όμως σωρεύτηκαν στην με αριθμό καταθέσεως 846/2019 αγωγή, σύμφωνα με το άρθρο 218 ΚΠολΔ, για λόγους οικονομίας της δίκης (αντικειμενική σώρευση αγωγών).

Επί της παραπάνω αγωγής εκδόθηκε η υπ'αριθμ.347/2020 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας, η οποία έκανε εν μέρει δεκτή αυτή ως προς το ποσό των 2.247,14 ευρώ (παρανόμως παρακρατηθείσα ειδική εισφορά αλληλεγγύης) και ως προς το ποσό των 1.123,57 ευρώ (παρανόμως παρακρατηθείσα ειδική εισφορά υπέρ ΟΑΕΔ), ενώ απέρριψε την αγωγή ως προς το αιτούμενο κονδύλιο των 19.498,07 ευρώ που αφορούσε σε έξοδα κίνησης της ενάγουσας.

Σύμφωνα με το σκεπτικό της οριστικής αυτής απόφασης, παρανόμως παρακρατήθηκαν από τον μισθό της ενάγουσας τόσο ποσό ως ειδική εισφορά αλληλεγγύης όσο και ποσό ως μηνιαία εισφορά υπέρ ΟΑΕΔ, διότι η ενάγουσα δεν είναι μισθοδοτούμενη υπάλληλος του Δήμου Λαρισαίων αλλά τελεί με τον τελευταίο σε σχέση έμμισθης εντολής αορίστου χρόνου, κατά τα αναλυτικότερα αναφερόμενα στην απόφαση αυτή.

Επίσης, σύμφωνα με το ίδιο ως άνω σκεπτικό απορρίφθηκε η ένσταση παραγραφής που

νομότυπα είχε υποβληθεί για το χρονικό διάστημα από 09.04.2015 έως 31.12.2017, καθόσον το Δικαστήριο θεωρεί ότι η απαίτηση της ενάγουσας παραγράφεται μετά την παρέλευση πενταετίας και όχι διετίας, λόγω της ιδιότητάς της, σύμφωνα με τα αναλυτικά αναφερόμενα στην απόφαση αυτή.

Κατά της παραπάνω απόφασης εισηγούμαι τα ακόλουθα:

Από το σύνολο των σχετικών διατάξεων του Κώδικα Δικηγόρων προκύπτει ότι επιτρέπεται στο δικηγόρο η παροχή νομικών υπηρεσιών στον εντολέα του με πάγια ετήσια ή μηνιαία αμοιβή είτε ως δικαστικός ή νομικός σύμβουλος, είτε ως δικηγόρος. Η σύμβαση αυτή παροχής νομικών υπηρεσιών με πάγια ετήσια ή μηνιαία αμοιβή η οποία είναι πάντοτε αορίστου χρόνου δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, δεν εφαρμόζονται επ' αυτής οι γνήσιες διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, παρά μόνο εφόσον επιτρέπει αυτό ειδικός νόμος ή αναλογικά δεν αντίκεινται στο δημόσιο χαρακτήρα του δικηγορικού λειτουργήματος, ρυθμίζεται δε από τις διατάξεις του Κώδικα περί Δικηγόρων και συμπληρωματικά από εκείνες των περί εντολής και σύμβασης ανεξαρτήτων υπηρεσιών διατάξεις (Ολ.ΑΠ 45/2002).

Κατά ταύτα, οι Δικηγόροι ασκούν ελευθέριο επάγγελμα ακόμη και όταν παρέχουν τις νομικές υπηρεσίες τους με σχέση έμμισθης εντολής και πάγια αντιμισθία (ΣτΕ 909/2011). Η σχέση της έμμισθης εντολής που συνδέει τους Δικηγόρους με τον εντολέα τους, ακόμη και στην περίπτωση που αυτός είναι το Δημόσιο ή Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α., διέπεται βασικά από τον Κώδικα περί Δικηγόρων (ΓνΝΣΚ 98/14). Ο Νομοθέτης δηλαδή, προσδίδει στον δικηγόρο την ιδιότητα του δημοσίου λειτουργού και όχι του υπαλλήλου, δηλαδή του απασχολούμενου με σχέση εξαρτημένης εργασίας και αυτό για να διατηρεί την ανεξαρτησία της γνώμης του, μη υπαγόμενος σε κάποια υπαλληλική ιεραρχία. Αντίκειται δε στην δια του Κώδικα Δικηγόρων επιδιωκόμενη και με πολλές διατάξεις περιφρουρούμενη αξιοπρέπεια και ιδιάζουσα ανεξαρτησία του δικηγορικού λειτουργήματος η επιβολή στον Δικηγόρο και η αποδοχή από αυτόν υποχρεωτικού ωραρίου απασχόλησης και μάλιστα εκείνου που ισχύει για το υπαλληλικό προσωπικό του εντολέα, έστω και αν παρέχει τις υπηρεσίες του με πάγια ετήσια ή μηνιαία αντιμισθία (ΕφΑΘ 2402/1987 ΝΟΜΟΣ, ΕφΘες 871/1970 Αρμεν. ΚΔ' 794 επ.).

Μάλιστα, σε περίπτωση που αυτός συνδεθεί με σχέση εξαρτημένης εργασίας σε οποιονδήποτε εργοδότη, αποβάλλει την δικηγορική ιδιότητα, δηλαδή δεν μπορεί να ασκεί του λειτουργήμα του Δικηγόρου. Ειδική μορφή άσκησης της δικηγορίας αποτελεί η έμμισθη εντολή, για τις υπηρεσίες δε που παρέχει κατά την εκτέλεση της εντολής αυτής ο Δικηγόρος λαμβάνει αμοιβή και όχι μισθό, όπως λαμβάνουν οι υπάλληλοι. Συνεπώς η νομική υπόσταση του εμμίσθου Δικηγόρου του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ, δεν μπορεί να νοηθεί ως διφυής, δηλαδή να αναγνωρίζεται κατά περίπτωση είτε ως δημόσιος υπάλληλος είτε ως δημόσιος λειτουργός.

Πλέον, με τον νέο Κώδικα Δικηγόρων, στο άρθρο 1 (του Ν. 4194/13), προβλέπεται το εξής: «Η φύση της δικηγορίας 1. Ο δικηγόρος είναι δημόσιος λειτουργός». Μάλιστα ήταν πρωταρχικό μέλημα του νομοθέτη «να αποσαφηνιστεί πλήρως η νομική φύση της δικηγορίας» (βλ. αιτιολογική έκθεση του νόμου) κι έτσι ο Νομοθέτης χαρακτηρίζει τον Δικηγόρο ως δημόσιο λειτουργό και όχι ως υπάλληλο, θεωρώντας το λειτουργημά του ως θεμέλιο του κράτους δικαίου. Από τη γραμματική ερμηνεία της διάταξης του άρθρου 44 παρ. 2 του νέου Κώδικα Δικηγόρων, σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 166 παρ. 1 του ίδιου Κώδικα περί ειδικότητας των διατάξεών του έναντι πάσης άλλης διατάξεως, προκύπτει ότι ο νομοθέτης απέβλεψε στην παύση της εξομοίωσης της μισθολογικής αντιμετώπισης των εμμίσθων δικηγόρων του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ. με αυτή των υπαλλήλων, ορίζοντας ότι ο τρόπος της αμοιβής τους θα καθορισθεί με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών, μη εισέτι εκδοθείσα. Η επιλογή δε του νομοθέτη για εξ υπαρχής ρύθμιση του καθορισμού των αμοιβών των εμμίσθων δικηγόρων, αποσυνδεδεμένη πλέον από τις αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων, συνάπτεται άρρηκτα με το γεγονός ότι ο δικηγόρος χαρακτηρίζεται πλέον ως «δημόσιος λειτουργός» και δη συλλειτουργός της δικαιοσύνης (άρθρο 2 παρ. 1).

Ορθώς, επομένως, έκρινε το Μονομελές Πρωτοδικείο Λάρισας ότι παρανόμως

παρακρατούνταν από την ενάγουσα τόσο η ειδική εισφορά αλληλεγγύης όσο και η ειδική εισφορά υπέρ ΟΑΕΔ για το χρονικό διάστημα από 01.01.2014 έως 31.12.2019, διότι η ενάγουσα δεν είναι δημόσιος υπάλληλος αφενός και αφετέρου κατά την παράλληλη άσκηση του ελευθερίου επαγγέλματός του, καταβάλλει ήδη αντίστοιχα ποσά, όπως και όλοι οι λοιποί ελεύθεροι επαγγελματίες.

Τυχόν άσκηση έφεσης εκ μέρους του Δήμου δεν θα είχε αποτέλεσμα, διότι το παραπάνω σκεπτικό αποτελεί πάγια νομολογία των Δικαστηρίων της χώρας και θα επαναλαμβάνονταν σε τυχόν απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας, στο οποίο θα απευθύναμε έφεσή μας. Παράλληλα, τα ήδη επιδικασθέντα ποσά θα επιβαρύνονταν με επιπλέον τόκους και δικαστικά έξοδα και τελικά ο Δήμος θα υποχρεώνονταν να καταβάλλει στην αιτούσα μεγαλύτερο ποσό από αυτό που καλείται σήμερα.

Κατόπιν όλων αυτών εισηγούμαι προς την Επιτροπή Σας την μη άσκηση έφεσης κατά της υπ'αριθμ.347/2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας και την αποδοχή των με αριθμό πρωτοκόλλου 44601 και 44604 αιτήσεων της Δικηγόρου του Δήμου Λαρισαίων με σχέση έμμισθης εντολής.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΟΜΟΦΩΝΑ

Τη μη άσκηση έφεσης κατά της υπ'αριθμ.347/2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας και την αποδοχή των με αριθμό πρωτοκόλλου 44601/03-11-2020 και 44604/03-11-2020 αιτήσεων της Δικηγόρου του Δήμου Λαρισαίων με σχέση έμμισθης εντολής, με την προϋπόθεση της παραίτησης από τους μισούς τόκους, για τους λόγους που αναφέρονται στην παραπάνω γνωμοδοτικό σημείωμα.

Αποφασίστηκε, αναγνώσθηκε και υπογράφηκε.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΜΑΜΑΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΣΟΥΛΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΟΣΜΑΣ

ΚΑΛΤΣΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΤΖΑΤΖΑΚΗΣ ΦΩΤΙΟΣ

ΤΣΙΑΙΜΙΓΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ